

ก็จาก แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7
หน้า 17-28

แนวทางการพัฒนาหลักของประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7

- เพื่อให้การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย
- ที่กำหนดไว้ รัฐบาลจึงได้กำหนดแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 ไว้ดังนี้

1. แนวทางการรักษาอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ ประกอบด้วย

1.1 ดำเนินนโยบายการเงินการคลัง และการพัฒนาตลาดทุน ในลักษณะผ่อนคลาย ข้อจำกัด และจัดให้มีการปรับโครงสร้างของระบบภาษี การเงินและตลาดทุน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเศรษฐกิจไทยกับต่างประเทศ เร่งระดมเงินออมและเพิ่มประสิทธิภาพในการระดมทุนของตลาดทุนในประเทศไทย

1.2 พัฒนาการเกษตร โดยเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและปรับโครงสร้าง การผลิตการเกษตรและผลิตผลการเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูงให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ด้วยการปรับระบบการเพาะปลูกและระบบไวนิล ส่งเสริมการผลิตสาขา编程 บคุสต์ และป่าเศรษฐกิจให้เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาการผลิตและปรับเปลี่ยนค้าเกษตรมากขึ้น ทั้งนี้ จะต้องกำหนดนโยบายการใช้ดิน เชิงเกษตรกรรมให้สามารถทำเกษตรตามศักยภาพของพื้นที่ กำหนด เช่นส่งเสริมการใช้น้ำชลประทาน และการจัดเก็บค่าใช้น้ำ ตลอดทั้งนโยบายการค้าและการผลิต บุญเ不像ในประเทศไทยให้ชัดเจน และสนับสนุนเอกชนในการวิจัยพัฒนาพืชและพันธุ์สัตว์ เครื่องจักรกล การเกษตร เพื่อยกระดับเทคโนโลยีการเกษตรควบคู่ไปด้วย

1.3 พัฒนาอุตสาหกรรมการค้าและการลงทุน โดยเน้นการสร้างโอกาสในการแข่งขัน ประกอบธุรกิจการค้าและการลงทุนของไทยในตลาดต่างประเทศ และทำการผ่อนคลายกฎระเบียบทางภาครัฐให้อื้อคือการดำเนินงานของภาคเอกชน และเน้นให้เอกชนเป็นแก่นนำในการพัฒนาอุตสาหกรรม การลงทุนจากต่างประเทศ ส่วนภาครัฐเป็นเพียงผู้สนับสนุนและกำกับดูแลเท่านั้น

1.4 สนับสนุนให้มีการพัฒนาและนำอาชีวศึกษา และเทคโนโลยีที่เหมาะสม มาใช้ ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและปรับระดับคุณภาพสินค้าส่งออกของประเทศไทยให้สามารถ

แข่งขันกับตลาดโลกได้ โดยลดการคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศ เพื่อสร้างบรรยากาศ
แข่งขันและการให้ได้มาซึ่งเทคโนโลยีที่เหมาะสม อีกทั้งในประเทศไทยยังมีความจำเป็น
ต้องนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศต่อเนื่องไปอีกช่วงหนึ่งก่อน เพราะข้อความสามารถทาง
เทคโนโลยีของประเทศไทยไม่มีอยู่ในระดับที่จะพัฒนาเทคโนโลยีต้นแบบขึ้นมาเองได้ จึงจำเป็นต้อง
สร้างขีดความสามารถในการจัดหา เทคโนโลยีจากต่างประเทศให้ได้ในราคาและเงื่อนไขที่
เหมาะสม รวมทั้งต้องสร้างขีดความสามารถที่จะคุ้มชัดเดลแลบล์และปรับปรุงเทคโนโลยีที่นำเข้า
ด้วยการพัฒนาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศไทยไปด้วย โดยเฉพาะการ
พัฒนาการกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในสาขาที่ขาดแคลนทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ

1.5 จัดทำผล้งงานให้เพียงพอ กับความต้องการ ของสาขาเศรษฐกิจต่าง ๆ โดย
การพัฒนาแหล่งผล้งงานในประเทศไทย และจัดทำแหล่งผล้งงานร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านให้มากยิ่งขึ้น
ในด้านการบริหารและจัดการผล้งงานจะ เร่งรัดให้มีการใช้ผล้งงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
ผ่อนคลายการควบคุม เพื่อให้ระบบผล้งงาน เป็นไปตามกลไกตลาดและมีการแข่งขันสูงมากที่สุด
รวมทั้งการสนับสนุนให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมลงทุนและดำเนินการมากขึ้น

1.6 เร่งรัดขยายการลงทุนด้านบริการพื้นฐานให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอ ที่
จะรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทยเน้นนโยบายหลัก 3 ประการ คือ การจัด
ทำแผนระยะยาว เพื่อใช้เป็นกรอบหลักในการขยายการลงทุนและประสานแผนงานโครงการต่าง ๆ
อย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับความต้องการอย่างแท้จริง การเพิ่มบทบาท ภาคเอกชนให้สามารถ
เข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนและดำเนินงานบริการพื้นฐานอย่างจริงจัง โดยกำหนดหลักเกณฑ์
และวิธีการที่ชัดเจน รวมทั้งปรับปรุงกฎหมายที่ เป็นอุปสรรคและคุ้มครองการดำเนินงานของภาคเอกชน
ให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม ประการสุดท้าย การดำเนินโครงการของรัฐก็ต้องปรับปรุงวิธีการ
ดำเนินงาน โดยลดขั้นตอนและผ่อนคลายกฎระเบียบเพื่อให้โครงการต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงไปได้
โดยเร็ว และให้บริการมีประสิทธิภาพเชิงธุรกิจ

1.7 พัฒนากรุงเทพมหานครและปริมณฑล ให้เชื่อมโยงเข้ากับพื้นที่บริเวณชายฝั่ง
ทะเลและวันออก เพื่อให้เป็นฐานเศรษฐกิจหลักของภูมิภาคที่สามารถแข่งขันนานาชาติได้ ให้
เป็นศูนย์กลางด้านการเงิน การท่องเที่ยว การขนส่งทางอากาศ และโทรคมนาคมของภูมิภาค

ເອເຊີຍຕະວັນອອກເຈິ່ງໄດ້ ໂດຍການວາງຮຽບໂຄຮງຢ່າຍປົກການພື້ນຖານເພື່ອກຳຫົວດແນວທາງການໃຫ້ປະໂຍບນທີ່ຕືນ ເພື່ອເຂົ້າອໍານາຍຕ່ອງກາຣຄວນຄຸມສກວະລົ້ງແວດລອດທັງວາງຮູບແບນອົງຄໍກາການພັນນາເນື່ອງໃຫ້ເກີດຄວາມຄລ່ອງຕົວແລະສັນບສຸນໃຫ້ເອກະນສາມາດເຂົ້າມາຮ່ວມມື້ນທາທໃນກາລົງທຸນໃຫ້ປົກການພື້ນຖານດັ່ງກ່າວມາກັ້ນດ້ວຍ

2. ແນວທາງກາຣກະຈາຍຮາຍໄດ້ແລກະຈາຍກາຣພັນນາໄປສູງມີກາລແລະໜົມມາ ປະກອບດ້ວຍ

2.1 ດຳເນີນໂມຍາດ້ານກາຣເຈິ້ງກາຣຄລັງແລກະກາຣພັນນາທາດຖຸນ ໃຫ້ສັນບສຸນກາຣກະຈາຍຮາຍໄດ້ແລກະຈາຍກາຣພັນນາໄປສູງມີກາລແລະໜົມມາທອຍ່າງຈິງຈັງ ໂດຍໃຫ້ທີ່ມາຕຽກກາຣດ້ານກາຍີແລກະຮາຍຈ່າຍຂອງຮູບປາລ ແລະໃໝ່ກາຣກະຈາຍອໍານາຈທາງກາຣຄລັງແລກະບປະມານໄປສູ່ລັງຫວັດແລະທັງຄົ່ນ ຕລອດທັງກາຣນຳກາຍີກອງມຣດກແລກະກາຍີທີ່ຮັບຍືສິນມາໃໝ່ ຂະເດີວັກນີ້ຈະກະຈາຍກາລົງທຸນໃນຫລັກທີ່ຮັບຍືສູ່ຕ່າງຈັງຫວັດ ແລະຈົດໃໝ່ກາຣກະຈາຍຫຼຸ້ມສູ່ພັກງານມາກັ້ນ

2.2 ກະຈາຍກາຣຄື່ອກຮັບຍືສິນ ເພື່ອໃຫ້ເກົ່າຕຽກໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງທີ່ດີນຫຼືມ໌ຫລັກປະກັນໃນທີ່ດີນຫຳກິນ ຮັນທັງປະຊາບນີ້ທີ່ມີຢູ່ອໍາສັຍເປັນຂອງທຸນເອງຫຼືມ໌ຫລັກປະກັນໃນກາຣເຊົ່າທີ່ມີຢູ່ອໍາສັຍ ໂດຍເນັ້ນກາຣເວັ່ງຮັດກາຣບົງກູບທີ່ຕືນ ກາຣເວັ່ງຮັດກາຣອອກເອກສາຮັສິຫຼືທີ່ຕືນ ກາຣຈັດສິນເຂົ້ອເພື່ອທີ່ມີຢູ່ອໍາສັຍແກ່ຜູ້ມີຮາຍໄດ້ນ້ອຍ ແລະກາຣເວັ່ງຮັດອອກພະຮາຊັບໝູ້ຕີ່ໜຸ່ມໜຸ່ນແກ້ວດ

2.3 ປັບໂຄຮງສ້າງກາຣພລິຕິດ້ານເກຍທຽກຮົມແລກະກະຈາຍອຸດສາຫກຮົມແລກະບົກກາຣໄປສູງມີກາລ ໂດຍເນັ້ນກາຣຍກະຕົບຮາຍໄດ້ຂອງຄຣວ້າເວື່ອນເກຍຕຽກ ກາຣຄຸ້ມຄຣອງແລກະສັນບສຸນໃຫ້ເກົ່າຕຽກໄດ້ຮັບຄວາມເປັນຮຽມໃນຮະບາກພລິຕິ ແລະຮາຄາພລິຕິທາງກາຣເກຍຕຽກ ຕລອດທັງເນັ້ນກາຣຮັກຊາຮະຕັບຮາຄາສິນຄ້າເກຍຕຽກໃໝ່ເສົ່າຍກາພ ນອກຈາກນີ້ ຈະສັນບສຸນໃຫ້ມີກາຣກະຈາຍອຸດສາຫກຮົມໄປສູ່ຕ່າງຈັງຫວັດເປັນພິເສດ ໂດຍເສົ່າມສ້າງສັກຍາກາພຂອງຈັງຫວັດທີ່ຈະເປັນຄູນຍົກລາງກະຈາຍອຸດສາຫກຮົມໃນກູມມີກາລ ກາຣພັນນາອຸດສາຫກຮົມໃນເຂົ້າພັນທີ່ເຂົດເສົ່າມສູງໃໝ່ ເຊັ່ນ ພັນທີ່ໜ້າຍັ້ງທະເລກາຄໄຕ ພັນທີ່ກາຄກລາງຄອນບນ ເປັນຕົ້ນ

2.4 ພັນນາເນື່ອງຄູນຍົກລາງຄວາມເຈົ້າຢູ່ໃນກູມມີກາລໃຫ້ເປັນຮູານເສົ່າມສູງໃໝ່ແລກະສູານກາຈັງຈານຫລັກຂອງແຕ່ລະກາຄ ເພື່ອຮອງຮັບກາຣກະຈາຍຄວາມເຈົ້າຢູ່ແລກະກົງມາຮ່າງເສົ່າມສູງໃໝ່ຈາກ

ส่วนกลาง โดยเริ่งพัฒนาโครงข่ายบริการพื้นฐานให้เชื่อมโยงกับเมืองอื่น ๆ โดยรอบ ควบคู่ไปกับการกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน และควบคุมสภาวะลิงแวดล้อม

2.5 พัฒนาระดับคุณภาพชีวิตของคนในชนบท มุ่งกระจายอำนาจการบริหารงานพัฒนาไปสู่ส่วนภูมิภาคและห้องถัง โดยจัดให้มีงบประมาณสนับสนุนจังหวัดเพื่อใช้ในการพัฒนาความต้องการของห้องถังในการยกระดับรายได้ ความเป็นอยู่ และคุณภาพชีวิตของคนยากจนในชนบทขณะเดียวกัน วางแผนการเพื่อสนับสนุนบทบาทขององค์กรของประชาชน องค์กรพัฒนาเอกชน และภาคธุรกิจเอกชน ข้าร่วมในกระบวนการพัฒนาชนบทอย่างมีประสิทธิภาพ

2.6 พัฒนาอาชีพและยกระดับคุณภาพชีวิตคนยากจนในเมือง โดยเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่ช่วยคนเองไม่ได้ กลุ่มแรงงานรับจ้างรายได้น้อยและกลุ่มผู้ประกอบอาชีพส่วนตัวขนาดเล็กในชุมชนแออัด โดยเน้นการเพิ่มรายได้ การจัดหาและปรับปรุงที่อยู่อาศัย การให้ได้รับสวัสดิการและบริการสังคมพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

3. แนวทางการพัฒนาทรัพยากร่มทุษย์ คุณภาพชีวิตและลิงแวดล้อม ประกอบด้วย

3.1 พัฒนาทรัพยากร่มทุษย์ การศึกษา และสาธารณสุข ให้สอดคล้องและสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย โดยเน้น

(1) เร่งกระจายโอกาสและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ซึ่งจะต้องให้ความสำคัญต่อการขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น โดยปรับหลักสูตรให้เน้นการฝึกทักษะและเพิ่มพูนความรู้ด้านอาชีพให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในห้องถัง และให้มีการกำหนดลิงลงใจแก่ปักครองที่ด้อยฐานะทางเศรษฐกิจให้ส่งเด็กเข้าเรียนต่อได้มากขึ้น

(2) ปรับปรุงและผ่อนคลายภูมิ ระบบทะแหน่งและห้องถังต่าง ๆ ให้เกิดต่อการสนับสนุนบทบาทของภาคเอกชนและองค์กรเอกชนสาธารณะประโยชน์ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุน และพัฒนาการศึกษาและสาธารณสุขของประเทศไทยมากยิ่งขึ้น เช่น การบทวนการกำหนดเพดานค่าเล่าเรียนของโรงเรียนเอกชน การปรับค่าหน่วยกิตและค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะในสาขาวิชาที่ขาดแคลนและเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานให้คุ้มทุนควบคู่ไปกับการจัดระบบการให้ทุนการศึกษาแก่ผู้ด้อยฐานะทางเศรษฐกิจให้เพียงพอ ตลอดจนให้

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐสามารถดำเนินการบริหารงานได้อย่างมีประสิระและพึงตนเองได้มากยิ่งขึ้น

(3) ขยายความร่วมมือในการฝึกอบรมทักษะวิชาชีพ ระหว่างสถาบันการศึกษา สถาบันฝึกอบรมมือแรงงาน กับสถานประกอบการให้ก้าวข้างหน้า และกำหนดสิ่งจูงใจให้เอกชนสามารถจัดการฝึกอบรมยกระดับทักษะมือแรงงานในสถานประกอบการของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(4) พัฒนาและขยายระบบสาธารณสุขมูลฐานเข้ามายังเขตเมืองมากยิ่งขึ้น ในขณะที่ยังคงสนับสนุนระบบสาธารณสุขมูลฐานที่ดำเนินการอยู่อย่างได้ผลในชนบทให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง

(5) ลดความแออัดของโรงพยาบาลขนาดใหญ่ในเขตเมือง โดยปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของสถานีอนามัย และโรงพยาบาลชุมชนให้ผู้ป่วยเพียงเล็กน้อยสามารถเข้ารับบริการรักษาพยาบาลได้ ส่วนผู้ป่วยหนักต้องใช้เทคนิคทางการแพทย์ขั้นสูงในการรักษาที่จะได้รับการส่งต่อไปยังโรงพยาบาลขนาดใหญ่ในเมือง

(6) รองรับอย่างต่อเนื่องเพื่อบังกันแก้ไขภัยโรคเอดส์ โดยระดมความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งภาครัฐและเอกชนและเน้นการจัดทำแผนปฏิบัติการร่วมกันในการให้ความรู้แก่ประชาชน ให้รู้จักวิธีการบังกันโรคและมีศูนย์ที่ถูกต้องในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อในสังคม ได้โดยไม่รังเกียจ ควบคู่ไปกับการจัดบริการการแพทย์และสังคมให้ผู้ติดเชื้อสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติไม่แพร่เชื้อไปสู่บุคคลอื่น

(7) สนับสนุนบทบาทของสตรีในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย โดยการให้ออกาสสตรีได้พัฒนาตามศักยภาพและมีคุณภาพชีวิตที่ดี จัดการเลือกปฏิบัติทางเพศโดยการปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบให้เหมาะสมและมีผลบังคับใช้อย่างจริงจัง รวมทั้งพัฒนาค่านิยมของสังคมให้ยอมรับคุณค่าของสตรี และการมีส่วนร่วมที่เท่าเทียมกันระหว่างหญิงและชาย จัดให้มีสวัสดิการที่จะเอื้ออำนวยและช่วยเหลือแก่สตรีด้วยโอกาส ตลอดจนส่งเสริมให้สตรีมีจิตสำนึก มีบทบาท และมีส่วนร่วมในการพัฒนาทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน และสังคม

3.2 พัฒนาจิตใจ วัฒนธรรมและสังคม เพื่อให้คนปรับตัวได้ทันกับการเปลี่ยนแปลง และเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศ โดย

(1) จัดให้มีกลไกของรัฐเพื่อประสานงานและสนับสนุนช่วยเหลือการดำเนินงานของบ้าน วัด โรงเรียน ชุมชน และองค์กรทางด้านศิลปกรรมต่าง ๆ ให้เข้ามามีบทบาทในกระบวนการพัฒนาจิตใจรวมทั้งการปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหารงานด้านวัฒนธรรมให้มีประสิทธิภาพ เพื่อลดความข้อข้องใจให้มีการกระจายการบริหารงานด้านวัฒนธรรมไปสู่ระดับห้องเรียนมากขึ้น

(2) ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมความมั่นคงของครอบครัวด้วยการรณรงค์อย่างต่อเนื่องให้บิดามารดา มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ตลอดจนการให้มีบริการให้คำปรึกษาและน้ำในเรื่องชีวิตการครองเรือน การอบรมเลี้ยงดูเด็กและการแก้ไขปัญหาชีวิตคู่อย่างกว้างขวาง

(3) จัดระบบการให้สวัสดิการสังคมแก่ผู้ด้อยฐานะทางเศรษฐกิจและผู้ที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ในลักษณะต่าง ๆ เช่น การให้เงินอุดหนุนหรือทุนการศึกษา การให้บริการรักษาพยาบาลแก่ผู้ยากจน ผู้สูงอายุ และผู้พิการทุพพลภาพ โดยปรับแนวคิดในการจัดสวัสดิการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสสจำกัดจากการลักษณะของการสงเคราะห์ไปสู่การเสริมสร้างศักยภาพของผู้ด้อยโอกาสให้สามารถพึ่งตนเอง และเข้ามามีส่วนร่วมในการบูรณาการพัฒนาประเทศต่อไปได้

(4) ผนึกกำลังของชุมชน องค์กรภาคเอกชนรวมทั้งสถาบันศาสนาภักดีรัฐในการบังคับแก้ไขปัญหาสังคม โดยให้การสนับสนุนช่วยเหลือการดำเนินงานขององค์กร เอกชน สาธารณะฯ ตลอดจนปรับปรุงและขยายขอบเขตความร่วมมือระหว่างภาครัฐและองค์กร ประชาชัชนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ระบบสาธารณสุขมูลฐาน งานชุมชนและมวลชนลัมพันธ์ อาสาสมัครเพื่อนบ้านรักษ์มรดกทางศิลปวัฒนธรรม ให้เป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไปได้

3.3 พัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย เน้นการปรับปรุงกลไกการพัฒนาและบริหารจัดการมลพิษทางน้ำ ทางอากาศ ภาคของเลี้ย และสารอันตรายให้มีประสิทธิภาพ โดยดำเนินการดังนี้

(1) นำหลักการ "ผู้สร้างบัญญัติจะต้องเป็นผู้รับภาระในการบำบัดและกำจัดมลพิษ" มาใช้ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7

(2) ให้มีการปรับปรุงองค์กร บทบาทและภาระภายใต้การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้ເຂົ້າວ່ານຍີ່ຕ່ອງການພໍາມາສິ່ງແວດລ້ອມ ເຊັ່ນ ປະຕິບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນທາງບໍລິຫານ ໃນທົ່ວໄປຢ່າງລົງລົງທີ່ມີໜ່ວຍງານປົກປົກຕິດຕໍ່ເນີນການເອງທີ່ຮູ້ຈັດລັງເອກະນຳເນີນການແນ່ນ ໂດຍໃຫ້ທົ່ວໄປສາມາດຈັດເກີບຄ່າບໍລິຫານໃນລັກຜະນະຕ່າງໆ ໄດ້ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ເປັນຕົ້ນ

(3) ระบบการลงทุนในการลดและควบคุมมลพิษในรูปแบบค่างๆ ເຊັ່ນ ຮັບໃຫ້ເຈັ້ນອຸທຸນາການลงทุนໃນການສ້າງຮະບັບນຳມັກແລະກຳຈັດນໍາເສື່ອຮົມສໍາຫຼວັບ ຊຸມໝັນແລະການກຳຈັດມູລົມຍົກແກ່ທົ່ວໄປທີ່ມີໜ່ວຍງານສ່ວນ ຮັບລົງທຸນ ຮ່ວມລົງທຸນໂດຍໃຫ້ສັນປານໃນການສ້າງຮະບັບກຳຈັດກາກຂອງເສື່ອນຕາຍຮົມສໍາຫຼວັບໂຮງງານອຸທຸນາການ ເປັນຕົ້ນ

(4) ให้มีการผนึกกำลังร่วมกันທີ່ກາງຄຽບ ເອກະນຳ ຊຸມໝັນ ແລະປະປະຊາບໃນການປັບປຸງກັນແລະແກ້ໄຂບໍ່ພາຫາສິ່ງແວດລ້ອມ ເຊັ່ນ ຈັດຕັ້ງອົງຄອງກົດຮ່ວມ 3 ຜ່າຍ ອື່ນ ຊຸມໝັນ ສັນຕະພາບ ແລະກາງຄຽບສາບ ເພື່ອທຳນາທີ່ເຜົ່າຮະວັງກຳກັບ ຕູແລ ປັບປຸງກັນແລະຮັກໝາຄຸມກາພ ສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ເປັນໄປຕາມມາຕຽບຖານທີ່ກຳຫົນໄວ້ໂດຍເນັ້ນໃນເຂດເນື່ອງ ເຂດອຸທຸນາການ ແລະແໜ່ງທ່ອງເທິ່ງ ເປັນຕົ້ນ

3.4 ປະຕິບຸກຄົນການບໍລິຫານ ໃຫ້ເປັນປັຈລີຍ້ັ້ງສູງໃນການດຳຮັງຊີວິຕີຂອງປະປະຊາບໃນຂົນບະຫາດ ເປັນມຽດຂອງໝາຕີສໍາຫຼວບອຸ່ນຫຼຸ່ມຮຸ່ນຫຼັງແລະເປັນຮາກສູານສໍາຫຼວບການພັນນາທີ່ຍັງຍືນຂອງປະເທດໄທຢືນຢັນໄປ ໂດຍ

(1) ສັນບັນດຸນໃຫ້ປະປະຊາບມີສ່ວນຮ່ວມກັນຮັບ ໃນການອຸ່ນຮັກໝາກຮັບພາກຮອມໝາຕີໂດຍການສັງເສີມອົງຄອງກົດປະປະຊາບ ແລະອົງຄອງກົດພັນນາເອກະນຳທີ່ໃນສ່ວນກລາງແລະສ່ວນທົ່ວໄປໃຫ້ມີບໍ່ນາຫາໃນການກຳຫົນໂດຍການຈັດການທີ່ກຳຫົນໄວ້ໂດຍເນັ້ນໃນເຂດເນື່ອງ ເຂດອຸທຸນາການ ແລະການປະເມີນຄວາມສໍາເລັດຂອງໂຄຮົງການດັ່ງກ່າວ

(2) ຈັດການຄົບຄົມ ດູແລໃຫ້ສາມາດປົກປົກຕິດຕາມແນ່ນ ການຈັດການທີ່ກຳຫົນໄວ້ໂດຍເນັ້ນການຈັດສ່າງພັນນຸ່ມສັດວິປະດາ ປ່າຍເລີນ ແລະແໜ່ງປະກາງຮັງ ໂດຍເນັ້ນການຈັດສ່າງພັນນຸ່ມສັດວິປະດາ ເພື່ອມີຄວາມສໍາເລັດທີ່ພົບປົງໄດ້

และการ เสริมสร้างจิตสำนึกของประชาชนที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติน้ำ ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชน และการประเมินผลอัตราการทำลายทรัพยากรธรรมชาติอย่างเปิดเผยเป็นระยะ ๆ เพื่อปรับปรุงมาบริการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

(3) ลดความขัดแย้งของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในอนาคต โดยเร่งรัด การกำหนดแผนการใช้ที่ดินเสียแต่ตน เช่น การกำหนดเขตที่ดินที่ผลิตเกลือสินเชาว์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การกำหนดเขตพื้นที่ห้ามการทำประมงและฟาร์มในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ทั้งนี้ โดยให้มีการเปิดเผยข้อมูลการวางแผนและการดำเนินงานให้เป็นที่ทราบแก่ผู้ที่สนใจโดยทั่วไป

(4) นำมาตรฐานการเงิน การคลังเข้าช่วยในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมาภิบาลในสังคม ส่งผลให้ประชาชนได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของประเทศโดยเสมอภาคกัน เช่น การปรับอัตราค่าใช้น้ำสำหรับภาคเอกชนและสำหรับผู้ใช้น้ำชล-ประทานรายใหญ่ การจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาที่ดินจากการทำเหมืองและการปรับภาษีที่ดินเพื่อลดการเก็บกำไรที่ดินและการถือครองที่ดินฟื้นฟูโดยไม่ได้ทำประโยชน์

(5) จัดตั้งระบบข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อใช้ประกอบการวางแผน ให้อย่างมีประสิทธิภาพและเชื่อถือได้ และเพื่อลดความสับสนในเรื่องข้อมูลจากหน่วยงานต่าง ๆ ดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ทั้งนี้ รวมทั้งการกำหนดแนวเขตที่ป่าอนุรักษ์ให้ชัดเจน การกำหนดแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินขยายทางแล เพื่อพัฒนาทรัพยากรปะมองค์ไปกับการอนุรักษ์ป่าชายเลน และแหล่งป่าภารัง

(6) เร่งรักการออกพระราชบัญญัติเพื่อร่วงรับ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ให้เหมาะสมสมกับสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป เช่น การออกพระราชบัญญัติเกี่ยวกับป่าชุมชนเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนและองค์กรพัฒนาเอกชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าโดยนิ الدين

4. แนวทางการพัฒนาภูมาย รัฐวิสาหกิจ และระบบราชการ ประกอบด้วย

4.1 ปรับปรุงภูมายให้สอดคล้องกับทิศทางและกระบวนการพัฒนา ด้วยการจัดตั้งองค์กรที่เป็นกลาง มีอิสระและมีภูมายรองรับ เพื่อบริหารภูมายที่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานพัฒนา โดยจะต้องสนับสนุนงบประมาณและบุคลากรที่จำเป็นให้เก่งคิดคิดกล้าไว้มีความสามารถที่จะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 พัฒนาประสิทธิภาพของรัฐวิสาหกิจ โดยลดบทบาทการกำกับดูแลของรัฐ และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ให้รัฐวิสาหกิจมีความคล่องตัวมากขึ้น รัฐวิสาหกิจเองก็จะต้องดำเนินงานเป็นเชิงธุรกิจมากขึ้น ที่สำคัญคือจะต้องเปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามาร่วมดำเนินงานกับรัฐวิสาหกิจในรูปแบบต่าง ๆ โดยกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนให้ชัดเจนไปร่วงใส

4.3 พัฒนาระบบราชการ โดยปรับโครงสร้างองค์กรและระบบบริหารราชการ ตลอดจนกำลังคนภาครัฐให้มีขนาดเล็กกะทัดรัดและมีประสิทธิภาพ อันเอื้ออำนวยต่อความก้าวหน้า ในระบบวิชาชีพมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งพัฒนาคุณภาพข้าราชการ ตลอดจนการปรับโครงสร้างบัญชี เงินเดือนและค่าตอบแทนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน ทั้งนี้ ให้อ้วกว่าการปรับปรุงระบบราชการและพัฒนากำลังคนเป็นการลงทุนของรัฐ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 เป็นแผนที่ให้ความสมดุลแก่การพัฒนาในทุก ๆ ด้าน กล่าวคือ รักษาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไว้ในอัตราที่เหมาะสมและมีเสถียรภาพ ควบคู่ไปกับการกระจายรายได้ เป็นธรรมสู่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไทย ขณะเดียวกันก็มุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความสามารถที่จะช่วยดึงดูดเงินได้มากยิ่งขึ้น และพัฒนาคุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อม ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติไว้ให้สืบต่อไป

เป็นที่คาดหมายว่า ด้วยแนวทางต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ ตลอดจนการมีแผนปฏิบัติการที่เหมาะสม จะทำให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ และจะทำให้ประเทศไทยในอีก 5 ปีข้างหน้า เป็นประเทศที่ก้าวออกจากสู่ระดับนานาชาติมากขึ้น ประชาชนส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตและรายได้ที่ดีขึ้น มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคและชนบทมากขึ้น ควบคู่ไปกับการสร้างรากฐานไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม ส่วนในด้านการของการพัฒนาประเทศนั้น ภาคเอกชนจะเข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้น จึงมีความจำเป็นที่ภาครัฐจะต้องมีการปรับตัว โดยลดบทบาทในการกำกับดูแลหรือลงมือพัฒนาเองมา เป็นผู้ประสานงานการพัฒนาภายนอกเช่นอย่างหนาแน่นต่อไป

เป้าหมายหลักการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7

(2535-2539)

	ผลการพัฒนาในแผน พัฒนาฯ ฉบับที่ 6 (2530-2534)	เป้าหมายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 (2535-2539)
1. การขยายตัวทางเศรษฐกิจ (% ต่อปีในราคากองที่)	10.5	8.2
1.1 ภาคเกษตร	3.4	3.4
1.2 ภาคนอกเกษตร	12.1	8.6
- อุตสาหกรรม	13.7	9.5
- การก่อสร้าง	18.7	a. 9
- บริการและอื่นๆ	11.0	8.1
2. รายได้ถ้วนเฉลี่ยต่อหัว (บาท/ปี) 1/	41,000	71,000
3. การใช้จ่าย (% ต่อปีในราคากองที่)		
3.1 ภาคเอกชน		
- การบริโภค	9.1	5.7
- การลงทุน	26.0	8.8
3.2 ภาครัฐบาล		
- การบริโภค	2.0	3.3
- การลงทุน	6.5	8.5
4. การส่งออกสินค้า		
4.1 มูลค่าเฉลี่ย (พันล้านบาท)	496.0	1,063.0
4.2 อัตราเพิ่มเฉลี่ย (%)	24.5	14.7

	ผลการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 (2530-2534)	ป้าหมายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 (2535-2539)
5. การนำเข้าสินค้า		
5.1 มูลค่าเฉลี่ย (พันล้านบาท)	664. 3	1, 358. 0
5.2 อัตราเพิ่มเฉลี่ย (%)	32. 6	11. 4
6. คุณภาพค้า		
6.1 มูลค่าเฉลี่ย (พันล้านบาท)	(168.0)	(313.0)
6.2 ดุลการค้า/ผลผลิตรวม (%)	(8. 4)	(9.4)
7. รายได้จากการท่องเที่ยว		
7.1 มูลค่าเฉลี่ย (พันล้านบาท)	91.5	185. 0
7.2 อัตราเพิ่มเฉลี่ย (%)	27. 5	13.3
8. ดุลบัญชีเดินสะพัด		
8.1 มูลค่าเฉลี่ย (พันล้านบาท)	(99.0)	(170.3)
8.2 ดุลบัญชีเดินสะพัด/ผลผลิตรวม (%)	(4.9)	(5. 2)
9. อัตราเงินเฟ้อ (%)	4. 7	5. 6
10. การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์ (พันบำเรลน้ำมันกบิล/วัน) ^{1/}	280. 0	410. 0
11. สัดส่วนการพึ่งพาพลังงาน จากต่างประเทศ (%) ^{1/}	60. 0	ไม่เกิน 60
12. สัดส่วนเลขหมายโทรศัพท์ ต่อประชากร 100 คน ^{1/}	3. 6	10.0

	ผลการพัฒนาในแผน พัฒนาฯ ฉบับที่ 6 (2530-2534)	เป้าหมายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 (2535-2539)
13. จำนวนประชากร (ล้านคน) ^{1/} อัตราการเพิ่มประชากร (%)	56.9 1.4	61.0 1.2
14. อัตราการเข้าเรียนต่อในชั้นมัธยม ศึกษาตอนต้น (%)	46.2 ^{2/}	ไม่ต่ำกว่า 73
15. การมีงานทำรวม (ล้านคน) ^{1/} สัดส่วนการว่างงานต่อแรงงาน รวม (%)	32.0 0.6	34.9 0.5
16. อัตราการตายของหารก/ (ต่อ 1,000 คนของการเกิดมีชีพ) ^{1/}	29	23
17. สัดส่วนประชากรที่อยู่ต่ำกว่าขีดความ ยากจน (%)	23.7 ^{3/}	น้อยกว่า 20
18. พื้นที่ป่าอนุรักษ์ (% ของพื้นที่หงหงส์ ของประเทศไทย)	18.4 ^{4/}	25
19. ควบคุมระดับเสียงให้ไม่เกิน (เดซิเบลเอ)	-	85
20. จำนวนสารอันตรายที่เกิดจากการ ใช้พลังงานเชิงพาณิชย์เมื่อเทียบกับปี 2533 ดังนี้ - สารตะกั่วจากยานพาหนะ (ตัน) - ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ จากยานพาหนะ (พันตัน)	1,030 950	300 750

	ผลการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 (2530-2534)	เป้าหมายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 (2535-2539)
- ก้าวชั้ลเพอร์ไซโคอกไซด์ (พันตัน)	840	860
• ยานพาหนะ	100	50
• การผลิตไฟฟ้า	535	620
• อุตสาหกรรมและอื่น ๆ	205	190

1/ ตัวเลขปีสุดท้ายของแผนพัฒนาฯ (2534 และ 2539 สำหรับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 และ 7 ตามลำดับ)

2/ ปี 2532/33

3/ ปี 2531

2531

4/ ในปี 2534 มีพื้นที่ป่าอนุรักษ์ประมาณร้อยละ 18.4 ของพื้นที่ประเทศไทย พื้นที่ป่าอนุรักษ์รวมถึงอุทยานแห่งชาติ เชตรักษณาพันธุ์สัตว์ป่า เชตลุงนำ้เข้า 1 และป่าชายเลนอนุรักษ์ ซึ่งปัจจุบันมีทั้งหมดประมาณ 59 ล้านไร่